

STRAKATÝ e-ZPRAVODAJ

41/2024

Nejsou papíry jako
papíry aneb význam ČMKU

5

MČR strakáčů
v **agility**

8

Bonitace
KV Věšín

20-23

OBSAH

OBSAH	2
ÚVODNÍK	2
CO NÁS ČEKÁ	3
Výstavy a bonitace	3
Spolkové akce	3
Strakaté závody a mistrovství	3
Vycházky a další akce	3
ZPRÁVY ZE SPOLKU	4
Aktuálně ve Spolku ČSP	4
Evropská výstava v Brně	4
Nejsou papíry jako papíry aneb Význam ČMKU	5
Novinky z výstavního kruhu	5
Vyvěsme fangle!	6
Kalendář spolku ČSP	7
Strakatá turistika	7
UŽ JE ZA NÁMI	8
Ohlédnutí za mistrovstvím ČSP v agility 2024	8
15. Setkání strakáčů je úspěšně za námi	10
Strakatý Balt 2024	11
VyBranný parťák	13
Strakaté splutí	13
ČLÁNKY	14
Gráňa - Nahoru a dolů.... a zase nahoru	14
Ebinka poprvé na setkání	16
Výstava od stolu zapisovatele	17
CO VŠE JSME DOKÁZALI	18
Mistrovství České republiky v Noseworku 2024	18
Zkoušky a tituly	18
Klubová výstava Věšin	19
CHOVATELSKÉ OKÉNKO	20
Bonitace KV Věšin	20
Nakryté feny	23
Narozené vrhy	23

ÚVODNÍK

Milí strakáčníci,

s radostí vám přinášíme další vydání Strakatého e-zpravodaje, které shrnuje bohaté dění uplynulých měsíců. Tento čas byl plný akcí, které ukázaly krásu a schopnosti našich čtyřnohých parťáků. Ať už to byly výstavy, sportovní soutěže, společné vycházky, nebo setkání strakáčů, každý z těchto okamžiků přispěl k budování naší strakaté komunity.

V tomto čísle se mimo jiné ohlédneme za Mistrovstvím ČSP v agility, ale i za 15. Setkáním strakáčů, které opět přilákalo řadu nadšenců. Nechybí ani přehled nadcházejících akcí a zajímavé články od našich členů.

Doufáme, že vás následující stránky potěší stejně, jako nás těšilo vše připravovat. Přejeme vám příjemné čtení a radostné chvíle s vašimi milovanými strakáči!

Patrik Nedoma

Strakatý e-zpravodaj je vydáván pod hlavičkou **Spolku českého strakatého psa**.

Strakatý zpravodaj vychází třikrát ročně. Jeho smyslem je informovat majitele a příznivce strakáčů o uplynulých a plánovaných událostech. Je tu dost místa pro postřehy, příběhy, úspěchy, zkušenosti kohokoli z vás.

Číslo zpravodaje: 41/2024

Korektura: Dana Vaňourková

Sazba a grafika: Patrik Nedoma

Datum vydání: 16. 10. 2024

Vaše příspěvky jsou vítány, pošlete je na e-mail Dana_Vanourkova@seznam.cz

CO NÁS ČEKÁ

Výstavy a bonitace

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
Evropská výstava psů	10.–13. 4. 2025	Brno	

Spolkové akce

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
Členská schůze	23. 11. 2024	Praha - Dolní Počernice	Spolek ČSP
Štěňata strakatá	16. 5. 2025	Vrbno u Blatné	Jolana Nováková

Strakaté závody a mistrovství

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
MČR v mushingu - CC, SC a BKJ	26.–27. 10. 2024	Němčice	Míša Drahošová
Mistrovství strakáčů v Rally Obedience	9. 11. 2024	Zdobín – Trotina	Zuzana Krejčířiková
MČR českých strakatých psů v dogdancingu	16. 11. 2024	Přerov	Lenka Nosálková

Vycházky a další akce

akce	datum konání	místo konání	pořadatel
Strakatý Balt 2025	17.–21. 9. 2025	Hel, Polsko	Marek Močkoř

Aktuálně ve Spolku ČSP

Za Spolek ČSP Simona Šádková

V našem Spolku se pořád něco děje, nabízíme Vám tedy stručný přehled aktuálních informací.

Členská schůze

23. 11. 2024, hotel Svornost – členská schůze Spolku. Členové již obdrželi emailem přehled návrhů k hlasování s výzvou k případné formulaci protinávrhů, aby nám šla práce pěkně od ruky. Po jejich zapracování (po 13. říjnu) rozešleme pozvánky, i s programem a s přehledem kandidátů do výkonných orgánů Spolku ČSP.

Přehled členů a jejich strakáčů

Na níže uvedeném odkazu můžeme sledovat přehled členů a jejich strakáčů. Moc prosíme – v případě, že došlo k nějaké změně (je tam např. samostatný sloupeček pejsků „za duhovým mostem“, nechceme je mazat ze života strakatých), informujte nás na spolkovém emailu. Děkujeme!

➔ [SEZNAM ČLENŮ A JEJICH STRAKÁČŮ](#)

Evropská výstava

Důležité! Chystá se Evropská výstava psů v Brně! A sice 10. - 13. dubna 2025. Více i zde Zpravodaji.

Evropská výstava v Brně

10. - 13. dubna 2025

První informace o této chystané velkolepé události Vás jistě již oslovily – pokud byste se rádi zapojili – prosím přes dokument:

➔ [CHCI SE ZAPOJIT](#)

Co bude potřeba?

- **obsluha stánku** – vyzdobíme ho, připravíme propagační materiály a vzhledem k časové náročnosti by bylo fajn lidi ve stánku průběžně střídát. Pejsci samozřejmě vítáni.

- **nácvik a realizace představení** – choreografie se rýsuje nová, jsme všichni na startovní čáře, přidejte se!

Stránky poradkyně chovu

Připomínáme také, že kromě webových stránek Spolku ČSP vede svůj web i paní poradkyně chovu Zdeňka Vaňourková. Tyto stránky jsou pravidelně aktualizovány a moc ráda tam přidá i informace týkající se Vašeho strakáče (složené zkoušky, výsledky výstav...). Jen je potřeba tuto skutečnost oznámit na email vanourkova@seznam.cz.

➔ WWW.STRAKACI.CZ

Setkání strakáčů je za námi!

Ikonické Setkání strakáčů máme pro letošní rok za sebou, bylo skvělé a příjemné a vřelé díky Ivet Chrenkové! Psssss – na příští rok už se něco chystá, tak držíme palce... Nu a nižší podzimní teploty dále zvou ke sportovním výkonům, užijte si tedy spolupráci se svým strakatým parťákem!

Dášenska - Anýzka z Lišajova snu | foto: Lenka Bačáková

Nejsou papíry jako papíry aneb Význam ČMKU

Autorky: Lea Wildnerová a Simona Šádková

Milí členové Spolku a přátelé českého strakatého psa, přestože možná většina z nás se nevyžívá ve studování všemožných řádů a za soužití s psíky vidíme převážně veselé chvíle, někdy je potřeba mít se na pozoru. Ani plemeno ČSP není výjimkou v různých pokusech obcházení stanovených pravidel chovatelského klubu – v našem případě Spolku ČSP, z.s. Strakáč je mladé plemeno, u něhož má „řízený chov“ vzhledem k neustálenému exteriéru i povaze velký význam. Není ani pochyb o tom, jaké plusy přináší pořízení štěněte s průkazem původu (PP jsme se věnovali zde: <https://www.spolekstrakacu.cz/chovatelstvi/chci-stene/proc-nekupovat-psa-bez-pp/>). No – a věděli jste, že průkazů původu může být víc a je mezi nimi velký rozdíl?

Chovatelský klub plemene český strakatý pes – Spolek ČSP, z.s., je **jediným** klubem spadajícím pod ČMKU, zaručuje tedy, že chov ČSP se zde řídí normativy ČMKU, která (jediná) v ČR zastupuje mezinárodní FCI. Žádný jiný klub strakáče nehledá – když si tedy pořídíte ČSP od jiné organizace (WKU (v ČR MDC), UCI (v ČR CKF)), podstupujete velké riziko, že jeho rodiče nesplňují standard ani zdravotní vyšetření a už vůbec nikdo neřeší příbuznost, výskyt epilepsie a další nepříjemnosti, které se snažíme ve Spolku ČSP hlídat, a je v rozporu s „chovem volným“. Tato jiná organizace může na první pohled působit velmi věrohodně, může dokonce nabízet štěňata strakáčů s průkazy původu. Ovšem tyto „papíry“ vám neříkají vůbec nic o vhodnosti spojení rodičů, o jejich zdraví, povaze, splnění standardu plemene... Dokonce se váš pejsek s těmito PP nemůže účastnit žádných výstav pořádaných FCI, ČMKU nebo jejími členy.

Této problematice a „jiným“ organizacím se věnuje i paní Bc. Vladimíra Tichá zde: https://www.ecanis.cz/clanky/kdo-muze-v-ceske-republice-vystavovat-prukazy-puvodu-4-dil_2341.html

Novinky z výstavního kruhu

Autorka: Katka Milbachová

Na výstavách Spolku se nově otevírají dvě třídy: třída **čestná** a třída **mimo konkurenci**, obě pro strakáče od 15 měsíců.

Třída čestná je přístupná pro psy s titulem Národního šampiona, titulem Národního vítěze, Klubového vítěze, Vítěze speciální výstavy. Zadává se známka a pořadí, ale nikoliv titul CAC. Jedinec nesoutěží o titul Klubový vítěz (nebo Vítěz speciální výstavy), postupuje ale do soutěže o BOB a BOS.

Ve třídě mimo konkurenci je možné vystavit psy bez nároku na klasifikaci. Rozhodčí vypracuje výstavní posudek a stanoví pořadí. Je určena pro psy, kteří by jinak byli na výstavě penalizováni nebo vyloučeni. Může se tedy účastnit i jedinec s nestandardní výškou, vadou v chrupu, se zálohem, kastrovaný pes apod.

Věříme, že je to pro mnohé dobrá zpráva a počty strakatých na klubových výstavách se zvýší...

FOTO: Ing. Eliška Štefanová

Vyvěsme fangle!

Autorka: Jolana Nováková

Tak jsme tak jednou s partou strakatých šli na výpravu za strakatou turistikou a potkali jsme jinou partu, a to partu skautskou. Zaznamenali jsme je už z dálky, protože měli vlajku. A hned začaly lítat vtipky na téma, že bychom také měli mít vlajku a kdo by byl pověřen čestnou funkcí praporečníka... Jenže jak jsme tak vtipkovali, začal se rodit nápad. Proč vlastně nemít vlajku? Využít bychom ji mohli třeba na výstavách (teď mám na mysli zvláště tu Evropskou, co na ní budeme plemeno reprezentovat v Brně na jaře roku 2025). Ale vlajka podle našich představ by měla i čestné místo na výstavách klubových, na Setkání, Štěňatech, Starých ale dobrých, mistrovstvích... Protože když už vlajku, tak ne ledajakou.

S trochou hrdosti i pobavení vždy sleduji, jak nás ostatní plemena nazývají „sektou“. Jistě to myslí dobře, mnohdy možná i s mírnou závistí. Já spíš říkám, že jsme takoví komunitní. A tak nás napadlo, že komunitní by mohla být i ta vlajka.

Dejme šikovné ruce dohromady...

Co když každý zpodobníme strakáče na kousek látky a pak z toho sešijeme patchworkovou vlajku? Návrh zní: vyšijte, namalujte, vykorálkujte... strakáče či nějaký psí motiv (tlapka, kost...) na kousek látky o velikosti 20x20 cm, tak aby nepokreslený okraj byl cca 2,5 cm. Použijte takovou techniku, která se nezničí případným praním a bude ji možno vyžehlit (přes navlhčený hadřík).

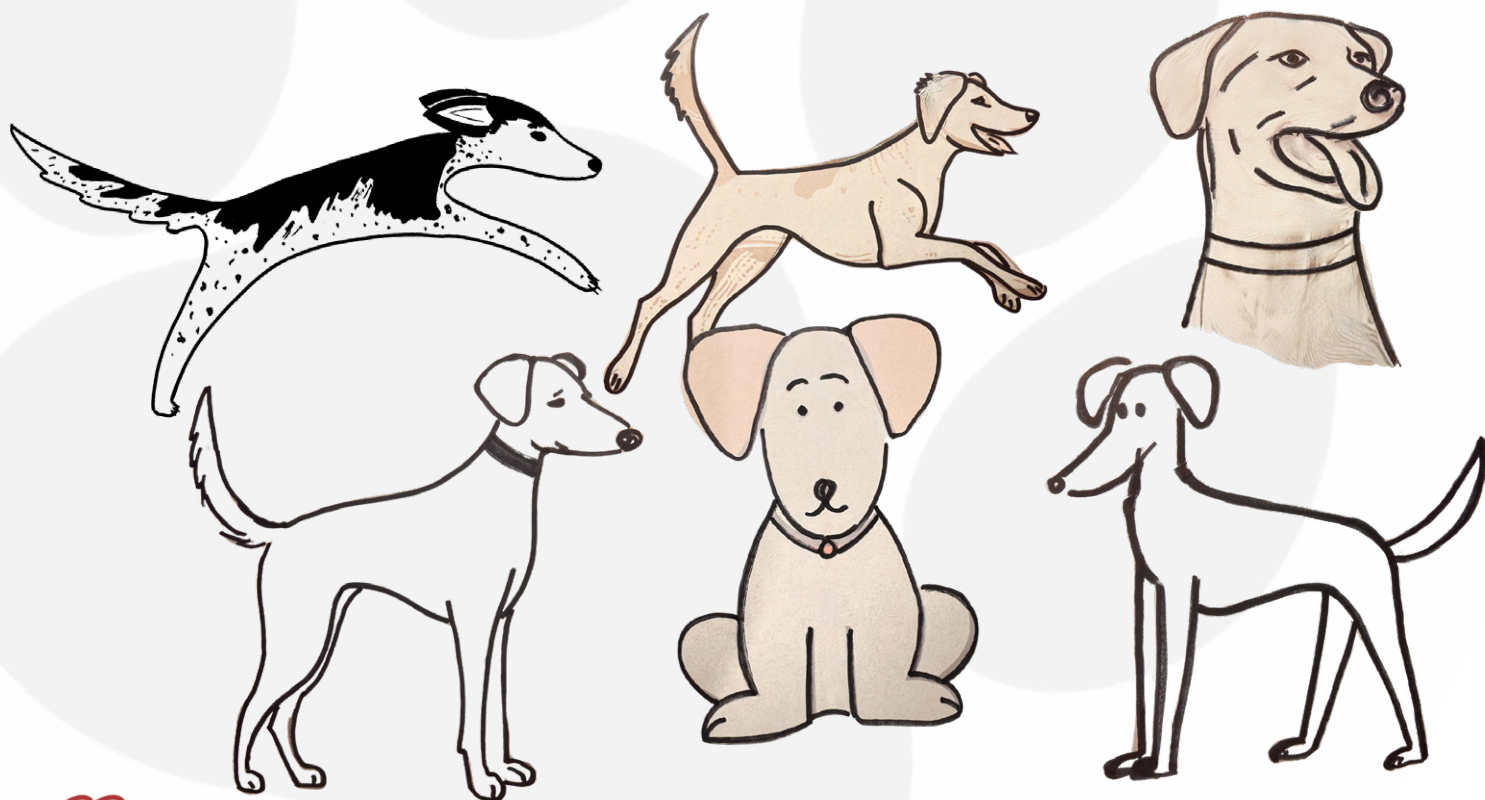
Podkladovou látku použijte nepružnou, barvu zvolte strakatou (černá, bílá, hnědá, okrově žlutá).

Kdybyste si nevěděli rady s motivem, tady máme několik, které lze na látku přenést a dobarvit (či dostrakatit) dle svého. Našli jsme je v databankách, sami nakreslili či použili obrázky, které namalovaly děti na akci Štěňata strakatá. Najdete je tady: https://drive.google.com/drive/folders/1kXOuWLTBYa_kehoPI_U69hS-74S23ZO

... bude z toho super dílo

Prosím, doneste své výtvary ideálně na schůzi. Ale času je relativně dost, můžeme se později domluvit i na předání osobním (Kolín, Praha, Kouřim...) či poštou.

Výhoda je, že vlajka tohoto typu nemá konečnou. Až přibude další řada obrázku, stačí trochu párat a znova šít... Pro první verzi bychom potřebovali alespoň devět čtverců. Tak co, jdete do toho?

Kalendář spolku ČSP

Jak je již tradicí, i na rok 2025 vyjde nástěnný kalendář plný strakáčů. Rozměry kalendáře: A3 na šířku, tisk na kvalitním křídovém papíře.

Objednávky jsou možné na odkazu zde: <https://2110216644.s1.eshop-rychle.cz/kalendar-cesky-strakaty-pes> do 18. 10. , platby pak do 22. 10. 2024.

PRO ČLENY SPOLKU ČSP 10% SLEVA PO UVEDENÍ ČLENSKÉHO ČÍSLA V POZNÁMCE!

Osobní vyzvednutí možné v Jablonci nad Nisou nebo na listopadové schůzi spolku.

Strakatá turistika

Za organizátory Strakaté turistiky Jana Kalinová a Marek Močkoř

Letošní, již 6. ročník, Strakaté turistiky přinesl nová pravidla především v bodování ušlých kilometrů. A skvělá zpráva je, že k dnešnímu dni soutěžící našlapali už více než 32 000 kilometrů – jednak si tím sami zvyšují svou kondici, ale hlavně dopřávají pořádnou porci pohybu v přírodě svým strakatým parťákům, a to je přesně smyslem Strakaté turistiky.

Počet soutěžících se poslední roky drží okolo 80 týmů, což je také moc hezké číslo.

Z vašich ohlasů víme, že se letos hodně líbila novinka Strakáč doporučuje – předem daná trasa, kterou máte rádi a věříte, že se bude líbit i ostatním. A opravdu se většinou líbila, protože je přece jasné, že by strakáči nic špatného nedoporučili.

Letos byl trošku problém s naučnými stezkami, které v průběhu roku nově vznikají, mají informační tabule, ale ještě nejsou zaznamenány na mapách. Nebo se staly i případy, kdy vzniknou stezky z iniciativy nějakého místního spolku, ale nejsou to oficiální naučné stezky. Za tyto zmatky se omlouváme, ale takovéto zapeklité situace nás při plánování nového ročníku vůbec dopředu nenapadnou a setkáváme se s nimi až v průběhu soutěže.

Během roku od vás dostáváme hodně podnětů k pravidlům a bodovaným místům. Určitě se nad nimi zamýšlíme, konzultujeme je, ale je jasné, že nikdy nevyhovíme všem. Do příštího ročníku počítáme s několika změnami v pravidlech, které jsme prodiskutovali na Setkání se členy výboru Spolku a s některými soutěžícími. Věřím, že tato pravidla přinesou do soutěže více spravedlnosti a třeba přilákají další soutěžící.

Bodovaná místa na příští rok už máme skoro všechna vymyšlená, jen doladíme detaily, abychom vám je mohli posledního října představit a od listopadu odstartovat 7. ročník ST.

P.S. - Do 28. října můžete [NA TOMTO ODKAZU](#) objednávat stolní kalendáře z fotek účastníků Strakaté turistiky.

Ohlédnutí za mistrovstvím ČSP v agility 2024

Autorka: Míša Drahošová

zleva Cony, Argo, Kira, Blú, Chilli, Rozárka, Ash, Ema, Cedulka, Rozárka, Fík, Max a Heidý | Foto: Karolína Kremlová

Letošní mistrovství ČSP v agility 2024 se uskutečnilo 28. září již tradičně v Kutné Hoře při závodě O kutnohorský groš – podzimní edice + MČR chodských psů, špiců a českých strakatých psů. Pořádání závodu se opět zhostilo ZKO Kutná Hora pod vedením Marjánky Kociánové, parkury stavěla slečna rozhodčí Kateřina Lustyková (při loňském závodě zde hospitovala).

Po brzké ranní prezenci následovala ihned prohlídka prvního Jumpingu Tvoje volba. Jednalo se o hru, kdy na parkuru byly označeny dvě závodní trasy a bylo na rozhodnutí každého závodníka, kterou trasu si vybere a poběží. Zda kratší, zato o něco složitější trasu, nebo lehčí, ale o 3 skoky delší trasu. Tento parkur se počítal do součtů O kutnohorský groš, ale pro mistrovství to byl rozehrávací nesoutěžní parkur, pouze pro veteránskou kategorii se jednalo o první závodní parkur. Veteráni tedy běhali stejný parkur dle svojí volby, ale na nižších skočkách oproti ostatním závodníkům. Za strakáče se do veteránské kategorie přihlásili tři závodníci, a to v kategorii I desetiletá Cedulka ze Studnic s Kájou Kremlovou, dále desetiletý Max (Estragon Bonasa Sorbus) s Janou Grünovou a v kategorii L taktéž desetiletý Argo (Ábel z Nadějkovských drah) s Anetou Kroupovou.

Po této hře následoval již klasický jumpingový parkur, pro veterány tedy druhý parkur do součtů opět na nižších výškách, a pro ostatní první mistrovský parkur. Do mistrovské soutěže se přihlásilo 6 strakáčů, a to v kategorii M Arvika Nella Belavia s Pavlou Kadeřábkovou, ostatních pět závodníků nastoupilo v kategorii I. První závodní jumpingový parkur ovládla Cony (Borůvka z Lešanské zahrady) s Mončou Hájkovou, jako druhá doběhla Kira (Daiquiri Dobrovodská hvězda) s Anetou Kroupovou, třetí Ema (Centa Nella Belavia) s Míšou Drahošovou

a čtvrtá byla Arvika s Pavlou Kadeřábkovou. Pavla běžela bohužel neúspěšně i se svojí druhou fenkou Blú (Blue Sem tam Kladně) a smolný disk utrpěla také Rozárka (Bora Aurum momentum) s Melanií Strakovou. Po tomto jumpingu následovalo vyhlášení veteránů. Oba psi Argo i Max běželi oba parkury čistě, tzn. bez chyby, nicméně v součtu časů byl rychlejší a titul veteránského mistra roku 2024 si tedy odvezl Max s Janou Grünovou, 1. vicemistrem se stal Argo s Anetou Kroupovou a 2. vicemistrem se stala Cedulka s Kájou Kremlovou s jednou shozenou tyčkou a diskvalifikací.

Poté následoval druhý závodní mistrovský parkur, tentokrát již klasické agility se zónovými překážkami. Tento parkur zahýbal pořadím, a tak po druhém bezchybném běhu si titul mistra ČSP pro rok 2024 odvezla a obhájila Ema s Míšou Drahošovou. Titul 1. vicemistra získala Cony s Mončou Hájkovou s jednou jedinou chybou (nedošlapem) na zóně áčka, a titul 2. vicemistra náležel Blú s Pavlou Kadeřábkovou s jedním odmítnutím v agility a diskem z jumpingu. Rozárka taktéž úspěšně dokončila agility parkur s chybou a odmítnutím a spolu s diskem z jumpingu se umístila jako čtvrtá mezi strakáči. Pátá byla Kira s Anetou Kroupovou s čistým jumpingem a diskem v agility a šestá Arvika taktéž s Pavlou s chybou v jumpingu a diskem z agility. Boj to byl tedy napínavý až do konce a o titulu mistra rozhodl pouze jeden malý nedošlap na zóně.

A strakáčům se dařilo i v součtu všech tří běhů v otevřené soutěži O kutnohorský groš, kde si Ema odvezla díky třem čistým běhům druhé místo, Cony páté, a zbylá děvčata se poskládala za sebou na 8.-10. místo v pořadí Blú, Kira a Rozárka ve velikosti I a Arvika byla taktéž osmá ve velikosti M.

UŽ JE ZA NÁMI

Odpoledne následovaly ještě dva jumpiny bez slalomu pro začátečníky, kde jsme měli 4 zástupce tzv. Strakatých nadějí. Parkury jednoznačně ovládla Rozárka (Chiméra Bonasa Sorbus) s Fany Lachmanovou, pro které to byl druhý start v agility závodě v životě. Pro ostatní tři závodníky Heidi Zlatíčko s Jiřinkou Matyášovou, Chilli (Cecílie Sem tam Kladně) s Erikem Szopou a Ashe Z tajemného lesa s Fany Lachmanovou to byl první start v životě na závodech. V agility nejde jen o to naučit psa zdolávat správně všechny překážky (skákat bez shazování tyček, došlapovat do vyznačených zón a správně probíhat slalom), ale také naučit psa se koncentrovat a pracovat v těžkém, většinou i cizím prostředí, pod tlakem a očekáváním psovoda, ale je potřeba se také naučit pracovat i s vlastní nervozitou psovoda. Nicméně ale už jen mezi prvním a druhým parkurem byl vidět u všech tří začátečníků velký progres a upřímně doufám, že se mladí psovodi nenechají odradit prvním neúspěchem a diskvalifikací

a porostou nám tu nové agility Strakaté naděje.

Na závěr bych ještě ráda poděkovala všem, kdo se podíleli na realizaci tohoto závodu nebo zajištění cen. Iveta Chrenková domluvila skvělé kompletky a lyofilizované pamlsky od hlavního sponzora D-Barf (www.d-barf.cz). Alča Pichová dále zajistila granule, pamlsky a další věcné ceny od značky MARP (www.krmiva-pucalka.cz). Míša Kotásková z JMK- potisk (www.facebook.com/jmk.potisk/) připravila pro každého závodníka nádhernou látkovou tašku a samolepku na auto. A Spolek českého strakatého psa, z.s. zajistil plakety pro vítěze od Jana Stryala (www.merimezavody.cz).

Největší poděkování ale patří všem třinácti strakatým závodníkům, co se přihlásili bojovat o titul Mistra agility. Letošní účast třinácti strakáčů byla nejsilnější za třináctiletou historii pořádání mistrovství pro ČSP v agility.

MČR ČSP v Agility 2024		kategorie	Jumping I	Jumping II	Agility	výsledky MČR ČSP (A + J)
Františka Lachmanová	Chiméra Bonasa Sorbus Rozárka	A0 I	2./4. V	1./4. V	X	X
		ČSP A0	1./4.	1./4.	X	1./4. Strakatá naděje
Jiřina Matyášová	Heidi Zlatíčko Heidi	A0 I	DIS	DIS	X	X
		ČSP A0			X	DIS
Erik Szopa	Cecílie Sem tam Kladně Chilli	A0 I	DIS	DIS	X	X
		ČSP A0			X	DIS
Františka Lachmanová	Ash Z tajemného lesa Ash	A0 L	DIS	DIS	X	X
		ČSP A0			X	DIS
Michala Drahošová	Centa Nella Belavia Ema	I	5./12. V	6./13. V	3./12. V	2./13. o KH groš I
		ČSP I + M	1./6.	3./6.	1./6.	1./6. I + M ČSP
Monika Hájková	Borůvka z Lešanské zahrady Cony	I	6./12. V	4./13. V	7./12. V	5./13. o KH groš I
		ČSP I + M	2./6.	1./6.	3./6.	2./6. I + M ČSP
Pavla Kadeřábková	Blue Sem tam Kladně Blú	I	8./12. VD	DIS	6./12. V	8./13. o KH groš I
		ČSP I + M	4./6.		2./6.	3./6. I + M ČSP
Melanie Straková	Rozárka Aurum momentum Rozárka	I	DIS	DIS	9./12. D	10./13. o KH groš I
		ČSP I + M			4./6.	4./6. I + M ČSP
Aneta Kroupová	Daiquiri Dobrovodský hvězda Kira	I	DIS	5./13. V	DIS	9./13. o KH groš I
		ČSP I + M		2./6.		5./6. I + M ČSP
Pavla Kadeřábková	Arvika Nella Belavia Arvika	M	7./10. V	8./11. V	DIS	8./11. o KH groš M
		ČSP I + M	3./6.	4./6.		6./6. I + M ČSP
Jana Grünová	Estragon Bonasa Sorbus Max	I V	1./2. V	1./2. V	X	1./2. veterán KH groš I
		ČSP V I + L	2./3.	1./3.	X	1./3. I + L veterán ČSP
Aneta Kroupová	Ábel z Nadějkovských drah Argo	L V	1./5. V	2./5. V	X	1./5. veterán KH groš L
		ČSP V I + L	1./3.	2./3.	X	2./3. I + L veterán ČSP
Karolína Kremlová	Cedulka ze Studnic Cedulka	I V	DIS	2./2. V	X	2./2. veterán KH groš I
		ČSP V I + L		3./3.	X	3./3. I + L veterán ČSP

15. Setkání strakáčů je úspěšně za námi

Autorka: Lea Wildnerová

Chci ještě jednou moc poděkovat všem sponzorům (Calibra, Vitar veterinae, Biotane obojky KAMADE – obojky a vodítka z materiálu BioThane, WildRoses, Lihovar a pivovar Blatná) za věci do cen a tašek a lvetě za její nasazení nejen organizační, ale i šicí. Mopíky v taškách, čuchací koberečky, pelíšky a další věčičky v odměnách byly její práce. A samozřejmě nemůžu zapomenout poděkovat Tomášovi a Renatě, že pomohli dopravit věci od sponzorů na setkání. A též všem, co pomohli s přípravou akce nebo přímo na místě: Jolaně, Milanovi, Peťce, Radce, Peterovi, Marcovi, Evě a dalším.

Kompletní výčet pomocníků: Lea Wildnerová, Jolana a Milan Novákoví, Zita Matušková (grafická pomoc s přípravou loga akce které pak šlo do materiálů, ale i na placky a termohrnky), Tomáš Majerko, Renata Urabetzová, Eva Šitnerová, Petr a Pavlína Veselí (tisk materiálů), Eva Kalašová a Martin Šíma (na stanovišti), Marcela Medková (na stanovišti), Marko Romaniv, Peťka-Radka-Peter Chrenkovi.

Bez vás by to neklaplo;👍👍

Účastníci Setkání i Klubové výstavy byli moc spokojení.

Uvítací balíčky v látkových skládacích taškách s logem Spolku potěšily určitě všechny majitele. Každý pejsek dostal svou s přetahovadlem, vzorky krmiv Calibra s letáčkem, plackou s logem setkání, pilníkem na drápky s návodem a slevovými kupony na obojky a lihoviny.

V pátek nám večer po uvítání a večeři dorazil František Šusta s přednáškou a byl jako vždy skvělý a vtipný. Omlouval se, že přetáhl, ale nikomu to rozhodně nevadilo. Buřty si posluchači holt opekli v sobotu večer po kvízu.

foto: Milan Novák

V sobotu proběhl pak hlavní program v duchu „Se svým strakáčem teď a tady“. Lidé mohli absolvovat všechny možné aktivity, od doporučených aktivit ke slosování o výhry až po dílničky, kdy si mohli vytvořit pamětní medaili (vypálenou na dřevu), antistresové kolečko nebo vyrobit čuchací kouli pro svého psa.

Velký úspěch měl náš systém odměňování – losování si „dárkových balíčků“, kdy se do slosování dostal každý tým, který absolvoval všechny tři úkoly:

1. procházku s vyhledáním „strakatého znamení“ (což byl důkaz, že trasu skutečně šli) - byly dvě trasy - nenáročná krátká pro štěňata a staříky (případně jinak nemohoucí) a delší, ale nijak extra těžkou

2. strakaté hřiště – s jednoduchými překážkami, balančními prvky, různé povrchy atd.

3. čmuchohrátky – lehké hlavolamy a čuchací hry

Za hřiště a čuchání dostávaly týmy razítko po absolvování od dozorujícího instruktora.

K dispozici ještě byla „komunikační louka“, kde se lidé dozvěděli něco o signálech a psí řeči v podobě obrázků od Lili Chin a mohli sledovat chování svého psa vůči jiným.

Za tuto sobotní část jsme mohli vylosovat až 40 šťastlivců, tedy každý druhý vyhrával (setkání se zúčastnilo 80 týmů). Každý vylosovaný si pak sám vylosoval číslo své výhry, což ještě víc umocnilo moment překvapení, kdo co vyhraje, a naději v konkrétní výhru těch, co ještě nebyli vylosováni. Šanci měli tedy všichni i méně fyzicky nebo pracovně zdatní. Hlavní pointou aktivit bylo užít si se svým psíkem legraci a utužit svůj vzájemný vztah společnými zážitky.

Stejným systémem jsme udělali i sobotní večerní kvíz „Máme rádi strakáče“, kde bylo potřebné zodpovědět správně alespoň čtyři otázky z osmi, aby mohli

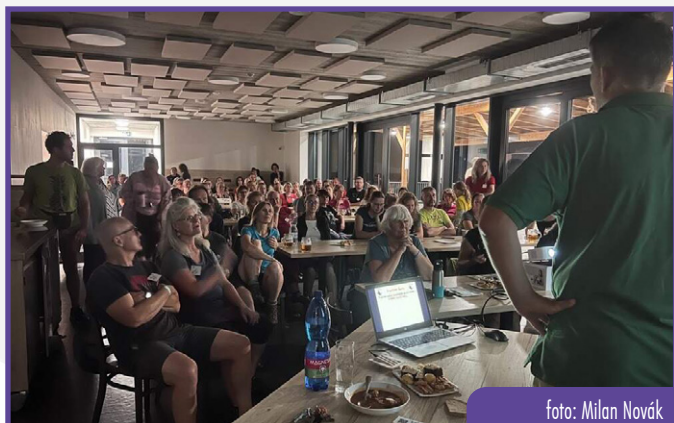

foto: Milan Novák

UŽ JE ZA NÁMI

být týmy zařazeny do slosování. Myslím, že se účastníci strakatého kvízu dozvěděli i hodně nového, neb 4 otázky byly jednodušší a 4 trochu záludné, ale o to zajímavější. V následné prezentaci se pak všichni dozvěděli správné odpovědi a jejich vysvětlení/výklad. Vyhrát tak mohlo dalších 20 týmů.

Na neděli pak bylo možné se objednat na focení s profesionální fotografkou Foto Pavlína – Pavlína Zábranská. Některé vybrané fotky budou využity do Strakatého kalendáře na rok 2025. Každopádně termíny nakonec měla Pavlína plné, lidé chtěli i nějaké památeční rodinné fotky s psíky, protože na místě se vytvořil fotoateliér se dvěma pozadími a profi technikou, kterou fotografka dovezla. A zároveň probíhala celé dopoledne i Klubová výstava. Té se zúčastnilo 35 psíků. Nově byla otevřena kategorie „mimo konkurenci“, kam se mohou hlásit zvířata s nějakou vlastností, která by je z ostatních běžných kategorií vylučovala (kastrováný pes, pes s řezáky navíc, zatočený ocas atd...). Po obědě pak ještě probíhala bonitace sedmnácti psů. To už jsme jako bonitační komise v tom vedru trochu trpěli

foto: Milan Novák

a psi už byli taky unavení. Ale zvládli jsme to a po čtvrté hodině se postupně rozjeli do svých domovů.

V tom vedru to bylo náročné, ale byla možnost se smočít v bazénu (lidi) nebo vyrazit do okolních lesů. Kdo tedy neseděl u nějaké aktivity nebo neposuzoval. Ti měli smůlu.

Dle ohlasů byli lidé spokojeni, tak snad ta únava a připálení od sluníčka stála za to. Určitě lepší než déšť a zima. Počasí prostě klaplo luxusně. Co více si přát. Snad jen to, aby se dalšího setkání za rok zhostil někdo další se ctí.

Těšíme se!
Lea, Cuky a Exi

Strakatý Balt 2024

Autorka: Eva Kalašová

Letos jsem poprvé a hned v úvodu prozradím, že rozhodně ne naposled, vyrazila s dalšími cca 30 lidmi a celkem 15 strakáči k Baltu.

Konkrétně na poloostrov Hel, který několikanásobně předčil moje očekávání. Helská kosa je proslulá svými širokými písečnými plážemi a borovicovými háji. Mohu

foto: Václav Srna

potvrdit, že jsou naprosto úžasné a nabízí nespočet možností na nekonečné toulání se psy. Na relativně malém prostoru je spousta věcí k vidění... Od muzea rybolovu, přes záchrannou stanici pro tuleně, muzea vojenské historie, stezky vojenského opevnění, 40 m vysoký maják, jantarový maják a spousta dalšího, co teprve musím na příštích ročnících prozkoumat.

A teď k samotné akci, kterou už 3. rokem pořádá Marek Močkoř

Ubytování si každý zajišťuje sám. Marek objednává počasí, protože jinak si nedokážu vysvětlit, že bylo, jaké bylo. Tedy jako „na objednávku“.

Pokud potřebujete, Marek nabízí opravdu kompletní knowhow o Polsku (což jsme jako nováčci využívali) a získáte navíc podporu komunity Strakatý Balt na Messengeru. To se hodí hlavně při cestě tam a zpět, pro tipy na ubytování, restaurace, a účastníci se tímhle

UŽ JE ZA NÁMI

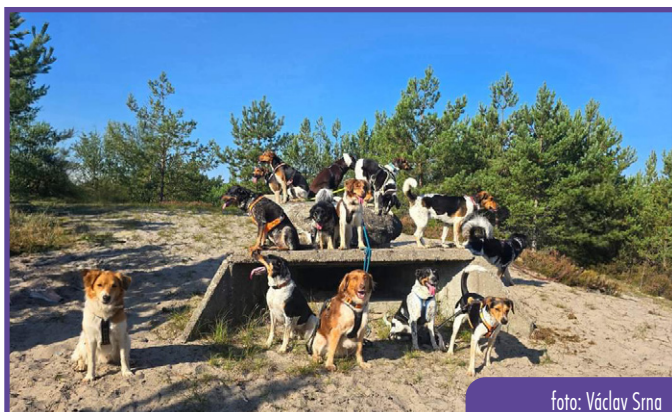

foto: Václav Srna

kanálem svolávají na místě na výlety, oběd nebo večerní posezení. Můžete si případně domluvit spolujízdu s někým v autě. Mimochoodem, až na Hel jede i vlak, ale jak s venčením, že?

Naše Aura je našťestí super cestovatel a stačí jí pár krátkých zastávek, než si vypijeme kafe na benzínce. To nám hodně usnadnilo jízdu, která pro nás představovala přes 900 km. Cestou probíhala už rušná komunikace na Messengeru, kde která posádka je a čemu se případně vyhnout.

Po příjezdu jsme se ubytovali a ještě napůl s otevřenou pusou úžasem jsme se vydali na Cypel. Bylo mi vysvětleno, že Cypel není moravská nadávka, ale nejvýhodnější část, sloužící coby místo oficiálního srazu a zahájení. Na pláži byl bar a dost místa pro řádění psů.

Ještě musím zmínit, že Aura nám i všem účastníkům chtěla pobyt opravdu oživit, a tak zrovna hárala. Řádění tedy bylo veliké a všichni se prostě měli moc rádi. Tímto znovu děkuji všem páníčkům psích kluků za jejich rozumný

lidský přístup a vzájemnou toleranci. Rozuměj: nikdo nás nevyhostil do Kaliningradu. Potvrdilo se, že tohle je prostě super parta lidí.

Na druhý den byla naplánovaná společná Strakatá procházka. Čas a místo srazu se domluvilo přes Messenger. Trasu vybrali zkušený Heláci (my jsem letos byli spíš vyjevení JÚHeláci) a šlo se mimo jiné k již tradičnímu photopointu „U křivého stromu“.

Letošní ročník vystoupil opět o level výš díky tematickým tričkům s obrázkem od Milana Kocmánka, která Marek zajistil. Budili jsme tak pozornost místních, ale našťestí v dobrém. Poláci mají opravdu rádi psy.

Třetí den jsme se rozdělili do menších skupinek a každý si přizpůsobil program individuálně. Naše háravka si užila den s psíma holkama a psi kluci si také rádi odpočinuli.

Někdo chodil po procházkách, někteří se koupali a stavěli hrady z písku, navštěvovala se muzea, maják a bary a restaurace na pláži.

Čtvrtý den v sobotu si pro nás Vašek (Václav Von Hostiwarz) připravil komentovanou vycházku po ostrově. Dostali jsme se tak na méně rušná, ale zajímavá místa. Šla jsem trochu bokem, ale pokud jsem se dobře dívala, přidali se téměř všichni.

Odpoledne všichni psi už s baterkou na minimum ulehli spokojeně v chatkách a nechali nás vyrazit ještě naposled do města. Užili jsme si tak ještě pohodu i legraci na hlavní promenádě. Nakoupili dárky domů a zbavili se přebytečných zlotých.

Večery jsme trávili díky velkému venkovnímu posezení a teplému počasí hromadně. Každý donesl něco k pití a na

foto: Václav Srna

UŽ JE ZA NÁMI

zub. Bylo i točené pivo z Čech & Moravy. Psi odpadli, jak to na těchhle srazech bývá, a nechali páničky si povídat.

Možná i díky těmto večerům vznikla myšlenka, obsadit příště některý z místních resortů kompletně jen námi. No uvidíme...

V neděli ráno jsme vyrazili domů, ale díky Messengeru jsme až do večera sledovali cesty všech a vzájemně se podporovali. Šli jsme spát, až když poslední posádka ohlásila příjezd domů.

Na Helu je toho hodně k vidění a nešlo vše stihnout. Už jen proto se tam musím vrátit. Cesta je dlouhá, ale ať už pojedete na Hel odkudkoli, garantuju vám, že i ta nejdelsí cesta za to stojí.

Pro mě osobně je to další objevené magické místo a v září mimo sezónu s perfektním dog-friendly prostorem pro velkou skupinu. Celý ten zážitek orámovali všichni ti lidé kolem, byli jsme skvělá parta.

Takže, kdo by chtěl vidět tuhle krásnou přírodu, moře, poznat kousek historie i současnosti Polska, ochutnat místní ryby a wafle, pobavit se, a hlavně strávit čas se

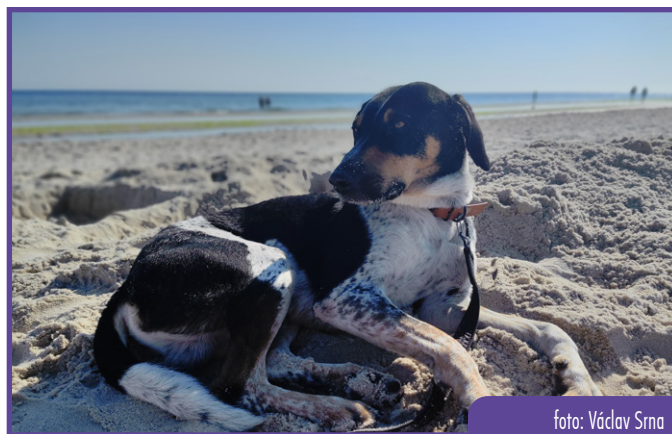

foto: Václav Srna

svým psem/psy a lidmi na stejné vlně, zjistit, kdo je to Tykadlo a k čemu slouží..., necht' si zarezervuje dovolenou na 17. 9. až 21.9 2025 a stane se součástí 4. ročníku Strakatého Baltu.

Děkuji tímto Markovi a Lence za organizaci (Lence hlavně proto, že všichni víme, že za každým silným mužem stojí ještě silnější žena... A v tomhle případě ještě 3 strakatí psi).

VyBranný parťák

Fotoreportáž: Rudice, 29. 6. 2024

foto: Luboš Bláha

Strakaté splutí

Fotoreportáž: řeka Otava, 9. – 11. 8. 2024

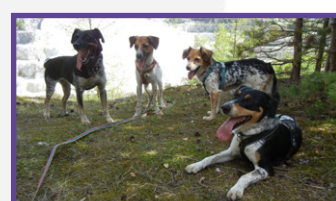

foto: Lea Wildnerová

Gráňa – Nahoru a dolů.... a zase nahoru

Autorka: Marie Jana Krupičková a Granulka Z Akátového hájku, Ch. st. Z Kraje krkavce

Minul první rok našeho společného soužití se strakandou Granulkou Z Akátového hájku, alias Gráňou, a ty neoptimističtější prognózy ohledně Gránina zklidnění do roka se samozřejmě tak úplně nenaplnily. No nic, nezklidnila se po roce, tak to holt bude později... Však je to strakáč. Na cvičáku znova a znova zkoušíme různé triky, jak ji přimět spolupracovat i v přítomnosti rušivých podnětů – pro ni to jsou jednoznačně druzí psi, ale výsledky stále nejsou přesvědčivé, až nakonec trenérka pronese něco v tom smyslu, že jí to časem dojde. Což má asi s ohledem na její věk a plemeno pravdu, a možná jsem zbytečná puntičkářka, ale říkám si – přece jen... musí Gráňa pořád v určitých chvílích působit dojmem, že se jí nikdo nikdy nevěnoval a nic ji nenaučil? Trošku zlomyslnou poznámku někoho, kdo strakáče dlouhá léta měl, ve smyslu, že ten jeho se zklidnil asi tak v patnácti letech, jsem přešla se smíchem, který byl víc hysterický než upřímný. Tohle jsem slyšet nechtěla.

Hrábla jsem si na dno svých sil, když mě přepadl nějaký moribundus, cítila jsem se hodně blbě, měla jsem co dělat sama se sebou a nebyla jsem schopna Gráně se naplno věnovat. Jasně, že se to záhy projevilo na vzestupné úrovni jejího magorismu. Přetékala nevybitou energií, ovšem já jsem najednou tu energii přestala mít. Uprostřed všeobecného zmaru, zmítána horečkou, se psem, který zběsile a nevypočitatelně tře v prostoru, ignoruje veškeré snahy být jen o náznak výcviku, a pamlsky bere na milost pouze doma, kde není nic zajímavějšího, se psem, který mě vláčí na konci vodítka jak mafie odsouzence na laně za rozjetým autem až mám bolavá ramena, kolena a ztuhlou páteř, se psem, který ve chvílích, kdy mě nevláčí na vodítku, vyhledává a požírá nejrůznější věci, po nichž mu je blbě, a já trnu hrůzou z toho, zda to tentokrát nebylo něco doopravdy jedovatého, tak uprostřed toho všeho, chtělo se mi zemřít, nebo aspoň kvílet bezmocí a zoufalstvím. Několikrát jsem skoro brečela do telefonu kamarádce, mé osvědčené „vrbě“, že to asi fakt nedám, že na Gráňu sama nestačím, a než riskovat její zabití v afektu, čehož bych až do smrti litovala, že ji snad radši budu muset vrátit. Úplně vážně jsem to nemyslela, v té době bych už nepřenesla přes srdce, kdyby najednou Gráňa neměla být vedle mě, ale v tu chvíli jsem byla totálně grogy, a potřebovala jsem si jenom obyčejně, lidsky postěžovat a nechat se utěšit. Závíděla jsem kámošce její fenečku kavalírku, veskrze jemnou, klidnou a citlivou dušičku, pravý opak mého „Krakena“. Na to období nevzpomínám ráda. Uvědomila jsem si, že jsem jenom člověk a občas už prostě nemůžu. Za čas jsem se dozvěděla, že podobné téma „vrátit či nevrátit štěně chovatelům“, řešilo z různých důvodů i několik dalších majitelů Grániných sourozenců, a taky to nikdo nevzdal. Trochu mě uklidnilo, že jsem v tom nebyla sama.

Beruška je jinak miloučká, šikovná, snaživá, ráda spolupracuje, tedy když ji zrovna nevyruší něco z tisíců a milionů drobností kolem. Kdo zná starší seriál My všichni školou povinní, tak Gráňa mi přijde jako takový Jirka Oliva v psím vydání. Je svá a můj úkol je, najít tu nejlepší cestu, jak si to spolu budeme co nejlépe užívat. Vše je o přístupu, a tak se snažím a nevzdávám to, i když dělám chyby. Co zvládá naprosto úžasně, je cestování jakýmkoliv dopravním prostředkem. Svou přenosnou skládací boudičku vnímá jako bezpečné místo kdekoli a vydržela v ní naprosto v klidu i tehdy, když jsem ji do ní odložila v jedné výstavní hale, a poté na ni zapomněla a ven vyrazila bez ní... Už chápu ty pověštinou tatínky či dědečky, že jsou schopni jít na procházku s kočárkem s miminem a domů dorazit bez něj. Tehdy jsem se s hrůzou vzpamatovala asi po 200 metrech, že mi chybí to nejdůležitější, a ta milunka na mě celou tu dobu v klidu a důvěře čekala, až se vrátím. V takové chvíli si člověk uvědomí, že ta bytůstka mu opravdu důvěřuje, navzdory

všemu ostatnímu, a má obrovskou motivaci, tu důvěru nezklamat. Takovéto a podobné momenty byly a jsou jako důležitá světylka na konci tunelu a motivují mě k tomu vydržet. Nevzdávat to. Je to prostě strakáč...

Vůbec nepochybuji o její pronikavé chytrosti. Když jsme například byly na výletě s jednou kamarádkou a ona Gráně zasedla její zelenou chlupatou podložku, kterou s sebou vozíme jako její putovní pelíšek, Gráňa ke kámošce přistoupila, a tak dlouho do ní dloubala čumákem, až se kámoška nadzvedla. Pak si Gráňa v klidu vzala svou chlupatici do tlamy a poodešla s ní stranou, kde ji zalehla a ještě se do ní pro jistotu zakousla. Abychom my obě, ženské nezdárné, věděly, že tohle je jenom její.

Bohužel je zatím nereálné odvolat ji od zvěře, pokud nám někde vyskočí před nosem, ale tam chápu, že to je hodně těžká disciplína nejen pro nás. Na procházkách je tedy naším největším pomocníkem dlouhé vodítko a heslo v mé hlavě: „Vyděraž, pijaně...“. A jakože nechci nic ponechat náhodě a vím, že bez práce nejsou koláče, přihlásila jsem nás na výcvikový minitábor s Frantou Šustou, jehož přístup k tréninku uznávám. Zatím čekáme, tak snad se díky tomu dokážeme posunout tím správným směrem.

Gráňa umí překvapit nenadálými zvraty v chování, kdy jeden opravdu nikdy neví, co od ní může čekat. Tak třeba výstavy – samozřejmě, že od malička poctivě trénujeme výstavní postoj, klus v kruhu, a tak dále, vše za odměny, v klidném prostředí i na veřejnosti, kde jí to celkem i jde, a na výstavy průběžně jezdíme. Co do exteriéru, Gráňa se povedla, a tak mi přijde fajn, když se občas ukáže. Ovšem, když dojde na lámání chleba ve výstavním kruhu, někdy je to celkem pohoda, takže si říkám, že tuhle lekci máme zvládnutou – ale když zakrátko přijdeme na další výstavu, zapomenuty jsou desítky společných tréninků, tuny pamlsků, tisíce pochvalných slůvek, i minulý úspěch – vmžiku je z pohledného mladého českého strakatého psa otlečený dement, škrtící se na výstavním vodítku a zběsile vlající do všech světových stran. Já se v tu chvíli ani nemám čas propadnout hanbou do Západního Německa, protože se snažím to monstrum odtáhnout od rozhodčího, aby mu z přemíry bujnosti nevyskočilo na hlavu. Nezapírá nic.... prostě NIC. Ani nevím jak, ale jasně že díky nesmírné shovívavosti pana rozhodčího, urvaly jsme tenkrát nakonec dokonce CAJCe, i když i tu poznámku o nutnosti trénovat předvedení nám ještě do zad poslat stačil.

No, stálo to ještě pár výstav a spoustu nervů, ale nakonec začala Granulka na výstavách přece jen jakž takž fungovat, a dokonce splnila podmínky pro udělení titulu Český junioršampion. Ještě máme co zlepšovat, ale základy jsou snad již položeny. Také úspěšně absolvovala potřebná zdravotní vyšetření včetně bonitace, a tak se zařadila mezi chovné fenky. Na štěňata zatím nespícháme, nechám ji, ať si naplno užije své rozevláté dětství tak, jak jí to příroda nadiktovala, a modlím se, ať to dám, ať jsem pro ni aspoň obstojná parťačka. Co nezvládám nyní, o to se aktivně snažím a snažit budu nadále. Pořád je, co se učit.

Poslední dobou, tak nějak nenápadně, začíná připadat mně i lidem z mého okolí, že Gráňa už není takový magor, jako bývala ve svém nejhorším období. Začíná snáze a více vnímat, když se s ní snažím navázat kontakt, když ji potřebuju zklidnit a pracovat s ní. Umí se uvolnit a nechat se pomazlit. Každý krůček dopředu je vydřený a je vykoupený nejméně půlkrokem zpět, ale ten posun už začíná být znát. „Bude to dobrý“, slyším zatím slabý hlásek někde uvnitř své hlavy, ale ten hlásek pozvolna sílí a stává se přesvědčivějším. Granulka je pašák, opravdu se začíná ze svých mráкотných vesmírných dálav vracet nohama na zem, jako by se probouzela ze snu. Stále častěji nás obě přistihnu, že spolu komunikujeme a že jsme na sebe napojené i v situacích, kdy je její pozornost vystavena nějaké zkoušce a rozptýlení. Zatím to není nijak hluboké, ani dlouhodobé, ale je to tam... Jako dotek křídla kolibříka, letmé, prchavé, ale skutečné. Tu ji zcela nečekaně na první pokus odvolám od psího kámoše. Tu se povede zvrátit běh událostí a odvolat ji z čerstvé srnčí stopy. Už ji můžu občas i na kratší chvíli pustit na volno. A další maličkosti... Bude to dobrý...

Život s pubertální Gráňou je jak na houpačce. Někdy jdou věci líp a někdy hůř. Přes to přese všechno jsem vděčná a užívám si toho pocitu, že ji mám, že jsme se mohly potkat. Tak moc obohacuje můj život, svou prostou přítomností, i tím, že díky ní opět jezdím třeba na výstavy nebo na různá setkání s ostatními strakatými. Má současná realita se dost liší od mých původních představ o poklidném, harmonickém, téměř zenovém soužití s uvědomělou představitelkou našeho národního pokladu. Místo toho je v tom dost chaosu, občas pochoduujících nervů, vystupování z komfortní zóny kvůli blahu toho psího dítěte, neustálé posouvání hranic dál a dál, až se někdy sama divím, co všechno ještě dokážu zvládnout. Anebo nedokážu, a to pak žhavím mobil a hltám povzbuzující slůvka o tom, že bude líp. (Ještěže máme ty kámošky a maminky!) Připadá mi, že na to, abych mohla mít takového strakáče, musím být jednoznačně malinko šílenec. Možná taky tak trochu masochista. A rozhodně idealista. Protože přece – ono to Gráně jednou všechno dojde...

Ebinka poprvé na setkání

Autorka: Ing. Eliška Štefanová

Letos jsme se s mojí roční Ebinkou (alias Bětkou od Netolického potoka) poprvé zúčastnily klubové výstavy v rámci 15. ročníku Setkání strakáčů.

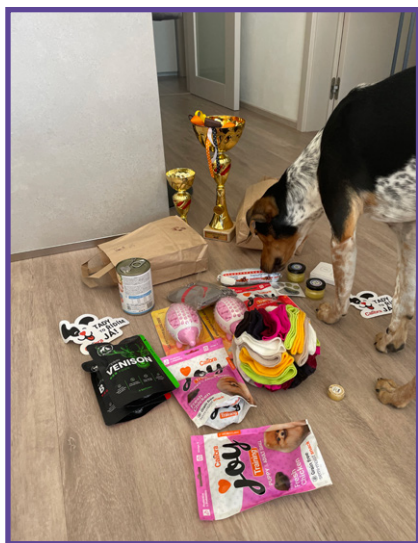
Po příjezdu na mě dýchla příjemná nálada ostatních majitelů a organizátorů. Ebinka ihned radostně vítala každého, koho jsme potkaly. Na začátku jsme se prošly kempem, abychom se seznámily s novým prostředím. Po zahájení výstavy jsme se připojily k ostatním divákům a pozorně jsme poslouchaly a dívaly se, co se ve výstavním kruhu odehrává. Když přišly na řadu feny, věděly jsme, že za chvíli přijdeme na řadu i my. Ve třídě mladých jsme měly za soupeřku Ebi z Chotěšovského dvora, kterou s paničkou Leou známe z jiných výstav. Pana rozhodčího Antonína Karbana jsme již také potkaly, a to na Mezinárodní výstavě v Litoměřicích, tudíž jsme měly radost, že takto milý rozhodčí je součástí naší výstavy. Po vstupu do kruhu pan rozhodčí jako první posuzoval nás. Ebinku si změřil, zkontroloval chrup a zhodnotil celkovou stavbu těla. Jelikož Ebinka má úžasně milou povahu, tak jí tyto manipulace nijak nedělaly problém. Dále jsme se předvedly v pohybu a na řadu přišla naše soupeřka. Získaly

jsme krásné hodnocení V1, CAJC, díky kterému jsme věděly, že pokračujeme dále. Než jsme se znovu vrátily do kruhu, tak jsme si s Ebinkou užívaly krásného počasí a společnosti ostatních strakáčků.

Při dalším posuzování v kruhu mezi mladými jedinci se Ebinka opět nádherně předvedla, a tím získala titul BOJ. Získala tedy stejné tituly, jako na Národní výstavě v Klatovech. Tímto krásným úspěchem to však neskončilo. Do dalšího posuzování Ebinka nastoupila jako nejlepší mladá fena a nejlepší mladý jedinec plemene. Už tyto tituly pro nás byly naprosto úžasné, a to jsme vůbec netušily, že za okamžik pan rozhodčí Ebinku označí

titulem BOB, tedy vítězem plemene. Výstavy se zúčastnilo 35 strakáčů, tudíž radost ze získaného titulu byla obrovská, a velice nečekaná při takovém množství konkurence a zkušenějších. Bylo velice milé, jak nám ostatní účastníci gratulovali a chválili Ebinky chůzi a celkové předvedení. Pro nás to byla naprosto nádherná zpětná vazba. Ebinka za celou výstavu vyhrála dva krásné poháry, dvoje granule a mnoho dobrůtek s hračkami. Mě osobně velice potěšil ze dřeva vyrobený odznáček strakáče.

Po skončení výstavy jsme byly organizátory pozvány na oběd, což bylo velice milé gesto. Načerpala jsem sílu z dobrého oběda, sladké malinovky, a šla jsem pro ostatní zúčastněné nakrájet vyhraný dort. Po cestě domů jsme radostně volaly všem našim příbuzným a pyšnily jsme se, jak úspěšný den to pro nás byl. Z Ebinky jsem měla opravdu velikou radost, jak krásně se na výstavě předvedla.

Ráda bych poděkovala všem, kteří se podíleli na organizaci klubové výstavy, a těším se na příští ročník. S láskou, Eliška a Ebinka.

Výstava od stolu zapisovatele

Autorka: Draga Klimentová

To se tak těšíte na strakaté setkání a říkáte si, do které třídy toho našeho chlupáče přihlásíme na výstavu. Mohl by do otevřené, ale je to chlupáč šikovný, a tak má oprávnění zařadit se i do třídy vítězů a případně i do té pracovní. A jak to tak bývá, kdo dlouho vybírá, přebere. Uzávěrka je pryč a psisko není přihlášeno vůbec nikam, což je mu samozřejmě úplně jedno, ale mně je to trochu líto. Takže když jsem uviděla prosbu organizátorů, že shánějí někoho do role zapisovatele, neotálela jsem. Alespoň takto budu součástí toho vzrušujícího dne. Když jsem potom v následujícím týdnu byla nucena přečíst po sobě nějaké rukou psané poznámky, nebylo mi jasné, jak jsem mohla o sobě tvrdit, že mám čitelný rukopis, ale couvnout už nešlo. Setkání ve Věšíně probíhalo k plné spokojenosti všech dvounohých i čtyřnohých účastníků a v neděli po ránu vypukla výstava. Už předchozího večera byl na louce uprostřed kempu vytyčen výstavní kruh (nevím, proč se mu tak říká, když je to vlastně čtverec) a v neděli ráno organizátorky horečně chystaly desky, čísla, předtištěné posudky, ceny pro každého účastníka, psací potřeby a spoustu dalších věcí, jeden by neřekl, kolik je jich na výstavě potřeba.

Mezitím už se začali trousit první účastníci, kteří si vyzvedávali svoje čísla a výstavní katalogy. Z některých tváří byla patrná nervozita, ale všichni byli výborně naladěni a psíci dovádějící okolo byli po ránu svěží a plní energie. Přijel pan rozhodčí Karban a chvilku po deváté hodině se šlo na věc.

Popravdě, v další zhruba hodině a půl to byl docela fofr. Psi následovali v rychlém sledu za sebou, od nejmenších klukovských štěňátek až k váženým seniorkám a pan rozhodčí ze sebe chrlil vzletné věty, kterými popisoval jejich zevnějšek. Snažila jsem je zaznamenat do posudků, jak jsem mohla a doufala jsem, že to po mně někdo přečte. Mezi nejlepší perly pana rozhodčího patřila věta, kterou zde ocituji, protože jsem ji v rozličných variantách musela psát nejmíň desetkrát: „Korektní úhlení hrudních a dobré pánevních končetin zabezpečuje dostatečně prostorný a harmonický pohyb.“ Nebo tak nějak. Pan rozhodčí se na mě občas otočil se slovy: „Vidíte to taky tak?“ a já, lehce zbrocená potem, jsem pokaždé odpovídala: „Já nic nevidím, já musím psát.“ Celkově výstava probíhala v příjemné atmosféře, pan rozhodčí měl s psůvody i s pejsky trpělivost a myslím, že i ti, kteří byli ve výstavním kruhu poprvé, si odnesli nejenom cenu, ale i dobrý pocit a pěkné hodnocení. V závěrečných soutěžích jsem díky „klubové příslušnosti“ držela palce dlouhosrstákům, ale i když nedobyli první místo, titul je rozhodně v dobrých rukou i tlapkách. Výstava byla úspěšně zakončena focením a konzumací dortu. Já se výborně bavila celé dopoledne a pokud se ještě někdy naskytne příležitost, ráda budu zapisovat znovu.

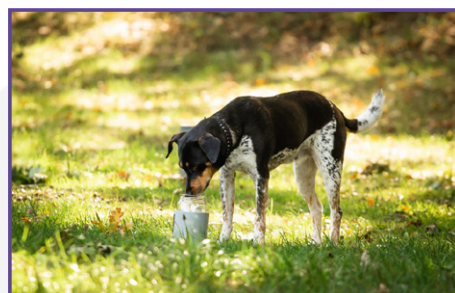
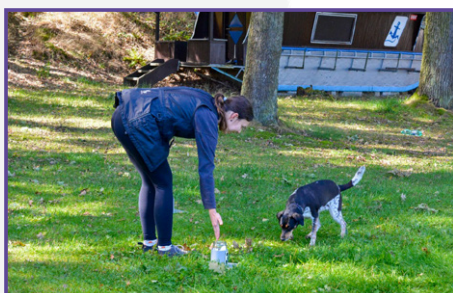
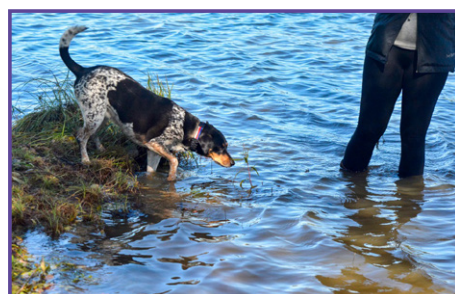
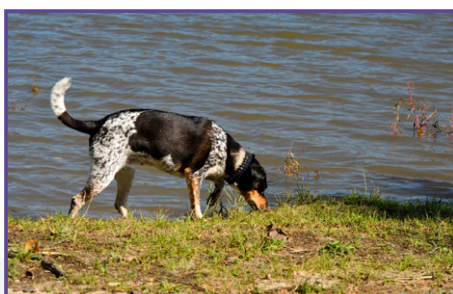
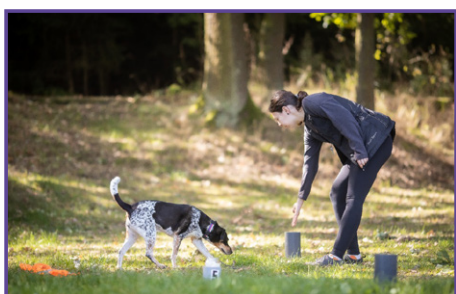

CO VŠE JSME DOKÁZALI

Mistrovství České republiky v Noseworku 2024

Ve dnech 21.–22. 9. 2024 proběhlo v Hluboké nad Vltavou Mistrovství ČR v Noseworku. Náročné kvalifikační podmínky účasti splnil i jeden český strakatý pes, a to **Arabela Strakaté tornádo (Bela) s psovodem Evou Šitnerovou**. Byla to už jejich druhá účast na MČR v tomto relativně mladém sportu. Belinka i přes seniorský věk předvedla skvělý výkon a umístila se na krásném 5. místě. A kdyby se zadařilo o jeden jediný nález více, skončila by dokonce „na bedně“.

Holky svým výkonem opět dokázaly, že strakáč není jen „takový vořech na gauč nebo k boudě“, ale náramně šikovné plemeno, které se dokáže prosadit i v konkurenci border kolií, německých ovčáků a jiných tradičních pracovních plemen. A ani po desátém roce věku nepatří do starého železa. Posíláme velkou gratulaci!

Zkoušky a tituly

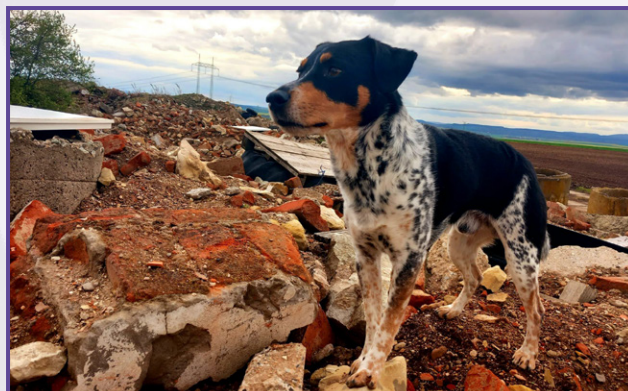

Lucas ze Zlatého Lankastru

Zkoušky:
ZZPI + ZTVI

záchranařina – sutinové a plošné vyhledávání – národní zkušební řád

Psovod:
Alena Šilhavá

Amigo od Patrona Rocha

Tituly:
2× RH-TA

záchranařina – sutinové vyhledávání – mezinárodní zkušební řád

Psovod:
Hynek Dlouhý

CO VŠE JSME DOKÁZALI

Klubová výstava Věšín

8. 9. 2024 - Posuzoval: Antonín Karban

	třída	jmeno psa	hodnocení
psi	štěňata	Favori z Kraje Thurn Taxisů	VNI, nejlepší štěně
	mladých	Bonifác Holubovský voříšek	V2
	mladých	Quedius Bonasa Sorbus	VI, CAJC, BOS
	otevřená	Agio z Lešanské zahrady	VI, CAC, KV
	otevřená	Antonín Prosecká tlapka	V
	otevřená	Aries z Horského předměstí	V
	otevřená	Ash z Tajemného lesa	V
	otevřená	Dárek Király Puszta	V2, rez. CAC
	otevřená	Drax Balmarti	V4
	otevřená	Earth Sem tam Kladně	VD
	otevřená	Emanuel Sem tam Kladně	V
	otevřená	Endorfin Balmarti	V3
	veteránů	Bastien Zli-Rů	VI, BOV
		Ax Beauty form Village	I
feny	štěňata	Fanny Happy z Kraje Thurn Taxisů	VNI
	dorost	Andělka od Pramenů Peklova	VNI, nejlepší dorost
	mladých	Bětká od Netolického potoka	VI, CAJC, BOJ, BOB
	mladých	Ebi z Chotěšovského dvora	V2
	mezitřída	Gotika z Akátového hájku	VI, CAC
	mezitřída	Granulka z Akátové hájku	V2, rez. CAC
	mezitřída	Pecka Bonasa Sorbus	VD3
	otevřená	Aranea ze Strakaté pavučinky	V2, rez. CAC
	otevřená	Baiša z Horského předměstí	VD
	otevřená	Bessie z Horského předměstí	VD
	otevřená	Catara u Melluzinky	nepřítomna
	otevřená	Diana Strakatý kámoš	V4
	otevřená	Emily Sem tam Kladně	V
	otevřená	Gema z Luční ulice	VD
	otevřená	Haidi ze Strakatého kožíšku	V
	otevřená	Noemi Libachar	VI, CAC, KV
	otevřená	Zara Libachar	V3
	vítězů	Aranka Strakatá packa	VI, CAC
	vítězů	Rajka Libachar	V2, rez. CAC
	veteránů	Berta Strašecká packa	VI
	veteránů	Cukřenka Zli-Rů	V2

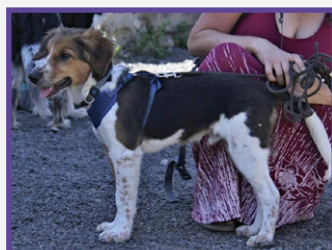
Quedius Bonasa Sorbus - VI, CAJC, BOS

Bastien Zli-Rů - VI, BOV

Bětká od Netolického potoka - VI, CAJC, BOJ, BOB

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

Bonitace KV Věšín

8. 9. 2024 Věšín, Bonitoval: Antonín Karban

ARANEA ZE STRAKATÉ PAVUČINKY

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	49 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	13,8 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	8,5 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V2, R. CAC

ASH Z TAJEMNÉHO LESA

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	51 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15,5 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V

BAIŠA Z HORSKÉHO PŘEDMĚSTÍ

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	45 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	12,6 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	8,5 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

BESSIE Z HORSKÉHO PŘEDMĚSTÍ

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	45 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	13,3 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	8,5 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	1/1
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

BONIFÁC HOLUBOVSKÝ VOŘÍŠEK

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	50,5 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	B
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V2

DÁREK KIRÁLY PUSZTA

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	50 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	17,1 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	10 cm	DKK:	B
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V2, r. CAC

EARTH SEM TAM KLDNĚ

omezení na 1 krytí

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	49 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15,8 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

ELBERTA Z LEŠANSKÉ ZAHRADY

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	47 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15,1 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	1/1
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

EMBER BALMARTI

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	47 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15,6 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	A
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V3

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

EMILY SEM TAM Kladně

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	46 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	14,1 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V

EMON U MELLUZÍNKY

omezení na 1 krytí

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	54 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	18,5 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	10 cm	DKK:	A
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD2

ENDORFIN BALMARTI

Pohlaví:	PES	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	47,5 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	13 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	A
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V3

EUFORIA BALAMARTI

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	48 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	14,2 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	B
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD

GEMA Z LUČNÍ ULICE

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	47 cm	Chrup:	NEÚPLNÝ
Hmotnost:	15,8 kg	Chybí zuby:	1 (P4PD)
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	1/1
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD2

CHOVATELSKÉ OKÉNKO

GOTIKA Z AKÁTOVÉHO HÁJKU

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	46 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	13,3 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	9,5 cm	DKK:	A
Barva:	ČŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V1, CAC

PECKA BONASA SORBUS

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	43 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	11 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	8,5 cm	DKK:	B
Barva:	HŽB	LP:	0/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	VD3

ZARA LIBACHAR

omezení na 1 vrh

Pohlaví:	FENA	Skus:	NŮŽKOVÝ
Výška:	50 cm	Chrup:	ÚPLNÝ
Hmotnost:	15,5 kg	Chybí zuby:	0
Nadprstí:	10 cm	DKK:	C
Barva:	ČŽB	LP:	1/0
Srst:	KRÁTKÁ	Výstava:	V3

Nakryté feny k 30. 9. 2024

č.	matka	otec	datum krytí	předpokl. datum porodu	předpokl. datum odběru	vrh + chovatelská stanice.
1.	Alfa Lipkorlen	Jupiter Dakam	14. 9. 2024	16. 11. 2024	5. 1. 2025	C Lipkorlen

Narozené vrhy v období 1. 6. 2024 až 30. 9. 2024

č.	vrh + ch. st. celkem štěňat (psi/feny) reg. čísla	datum narození	matka otec	gen.	Fx KZP	jména
5	C od Netolického potoka 7 (5/2) 3183-3189	21. 6. 2024	Aiko od Netolického potoka Imon Strakatý sameť	F22	0 % 96,67 %	Camador Cute, Candy Cristallino, Car Cimírek, Carlos Car Toon, Cubic, Cáčorka, Colaloca
6	B z Mařatské Búdy 6 (2/4) 3177-3182	29. 7. 2024	Božena z Ratinky Antonio Strakay voříšek	F22	0 % 100 %	Badýsek (hk), Bonýsek, Barunka, Belinka, Beruška, Bětuška (hk)
7	A Arena Vallis 4 (0/4) 3173-3176	2. 8. 2024	Elegie Nella Belavia Import Dakam	F22	0 % 100 %	Agáta (čd), Arwen (čd), Astra, Azalka

Spolek
českého strakatého psa

**DALŠÍ STRAKATÝ E-ZPRAVODAJ
VYJDE V ÚNORU 2025**

UZÁVĚRKA PRO NADCHÁZEJÍCÍ ČÍSLO JE 31. LEDNA